



Idagens Stolta Stad träffar vi en Norrköpingsson som valde att inte gå i pappas och farfars fotspår. Det välkända konditoriet byttes mot högskolestudier och han blev en framstående teknolog.

Vi har även stannat till vid ett kvarter i innerstan, där bilderna kan



Konditorsonen som blev dekanus

LASSE SÖDERGREN

För inte så länge sedan fanns det en rad konditorier i innerstan. Namn som Wallströms, Ritz, Wahlbecks, Falks är bara några i raden. Och Milles.

Men i slutet på 70-talet förvandlades klassiska Milles på Drottninggatan 16 till en kinakrog. Efter två generationer Millnert var epoken över.

– Det var aldrig aktuellt att jag skulle ta över. Och jag var inte speciellt intresserad, säger Mille Millnert, idag dekanus och chef för Tekniska högskolan i Linköping.

– Jag insåg nackdelarna. Bland annat hur mycket arbete mina föräldrar lade ned. Det var Mille Millnerts farfar som startade det anrika företaget. Farfadern började på

Häggsströms på Drottninggatan 32 och så småningom övertog denne hela rörelsen. Företaget utökades med filialen Drottninggatan 16 och på 30-talet överläts Häggsströms för att koncentrera verksamheten på den senare adressen med namnet Milles.

Ett tag fanns det förutom huvudkonditoriet, tre filialer till Milles.

– Det var Drottninggatan 60 där vi också bodde, en filial på Lindövägen och en vid Marielund, säger Mille Millnert.

– De två sista försvann efterhand och Drottninggatan 60 slog igen när vi sålde huset i slutet på 60-talet.

Juldekorationer

Milles, med titeln hovleverantör, kom att bli en av Norrköpings klassiska konditorier. Inte minst tack vare läckra bakverk och dito dekorationer som frågning för ögat.

– Farfar var en konstnär när det gällde juldekorationer, säger Mille Millnert. Han kunde bygga upp hela landskap i marsipan som ställdes ut i skyltfönstret.

Efter farfadern tog Mille Millnerts far över verksamheten. Men 1977 förvandlades konditoriet på Drottninggatan 16 till kinarestaurang.

– Pappa valde att lägga ned företaget och namnet, säger Mille Millnert. Jag tror inte att han ville sälja ut namnet Milles.

– Det hade varit som att sälja ut barnen. Mille Millnert jobbade själv i företaget på somrarna på 60-talet. Han minns det som en väldigt arbetsam, men rolig period.

– Ett minne från 60-talet är när en tysk kom in och bad att få "Alles", samtidigt som han pekade på allt som fanns.

Tekniska högskolan

– Det visade sig att han kom från en båt i hamnen, där själva båten jubilerade. Jag kommer ihåg att kunderna som stod bakom blev långa i ansiktet när han rensade hela disken.

I början på 70-talet var det dags för studier vid Linköpings tekniska högskola för Mille Millnert.

Under årens lopp har han hunnit att disputera och är nu dekanus och ansvarig

för de tekniska utbildningarna. Så även för utbyggnaden av de tekniska utbildningarna vid Campus Norrköping.

Cirkeln är sluten

– Ja, på sätt och vis är cirkeln sluten. Och det är väldigt roligt att få vara med och bygga ut i Norrköping. Jag känner verkligen för stan.

Ibland kommer en och annan tanke hur det skulle ha varit om han hade axlat manteln som konditor vid gamla Milles.

– Hade jag fortsatt skulle jag ha gjort det i samma stil som tidigare, säger han. Milles var ju en institution.

– Och visst hade det varit enormt att ha det kvar idag.

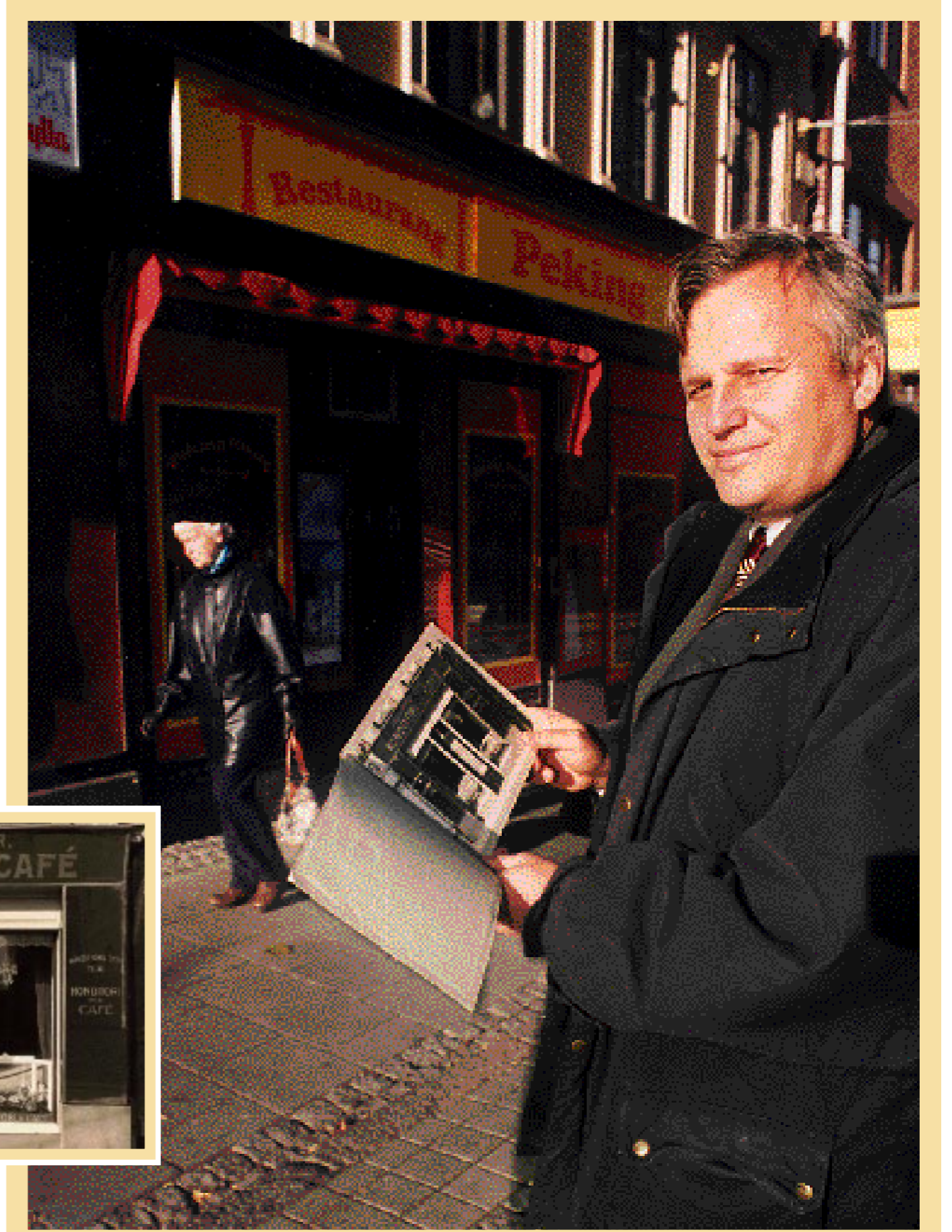


Foto: MATZ GLIMHED

Konditorsonen som blev dekanus. Mille Millnert framför adressen Drottninggatan 16, där klassiska Milles återfanns fram till mitten av 70-talet. Sedan dess är Milles en kinakrog.



Samma entré, men för cirka 60 år sedan. Det var Mille Millnerts farfar som tog över och senare ändrade Häggsströms filial till Milles konditori.



Då. Den gamla Immanuelskyrkans entréfront ut mot Gamla Rådstugugatan. Den kyrkliga verksamheten upphörde 1956 och i mitten av 60-talet revs hela kvarteret. Skorstenen i bakgrunden tillhör gamla badhuset.



Nu. När rivningen väl var genomförd körde bilarna in. Ännu ett exempel på en parkeringsplats som stadsbild i Norrköpings innerstad.

Foto: BJÖRN LARSSON



En bild från tidigt 40-tal som visar kvarteret Gäsens omgivning söderut. Centrichuset i sin funktisstil är det dominerande inslaget.

Kyrkans kvarter blev parkering

LASSE SÖDERGREN

Efter rivningen körde bilarna in. Ett genuint Norrköpingskvarter längs Gamla Rådstugugatan förvandlades till parkering.

Stolta Stad stannar idag till vid ett kvarter som revs i mitten på 60-talet. Vi syftar på kvarteret Gäsen vid Gamla Rådstugugatan.

Från mitten av 1880-talet och fram till 1956 var detta ett kyrkans kvarter.

Varmbadhus och simhall

Det var år 1884 som Norrköpings Stadsmissionsförening inköpte dåvarande kvadraten Gäsen, med en tomtareal som inramades av Trädgårdsgatan– Nya Rådstugugatan – Gamla Rådstugugatan och Strömmen.

Här låg ett garveri som byggdes om till kyrka och i mellandagarna samma år kunde Immanuelskyrkan invigas. Som granne fick kyrkan senare gamla varmbadhuset och simhallen.

I samma kvarter återfanns långt senare bland annat Langers klichéanstalt. I nästa lilla kvarter, som gick under benämningen Torget återfanns

Ohlssons Ångbageri, med anor från 1870-talet och bagaremästare Fredrik Ohlsson.

På andra sidan Trädgårdsgatan uppfördes 1931 Centrichuset, med ingenjören Otto Moberg som byggherre och ritat av stadsarkitekten Kurt von Schmalensee.

Revs i mitten på 60-talet

Verksamheten i den gamla Immanuelskyrkan upphörde 1956 när den nya kyrkan vid Vasaparken stod färdig. I mitten på 60-talet revs hela kvarteret. Även Ohlssons bageri försvann och 1972 var turen kommen till simhallen.

Och som så många liknande rivningar i